

POMOCNY PATROL

GAZETKA INFORMACYJNA SZKOLNYCH KÓŁ CARITAS DIECEZJI OPOLSKIEJ

NR 10 MAJ/CZERWIEC 2011

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSZTUS ☺

W numerze m.in.:

*Beatyfikacja Największego
z rodu Słowian*

Ks. Jarosław napisał...

*Nasz felieton:
św. Jadwiga Śląska*

*W kąciaku muzycznym:
Evident*

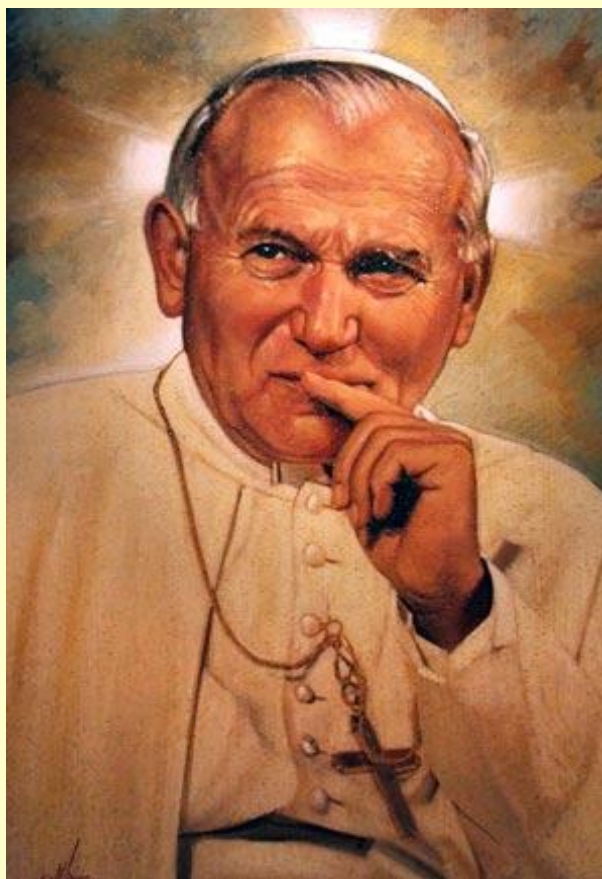
Nasze akcje:

*Wizyta wolontariuszy SKC
z Kędzierzyna-Koźła w
Domu Pomocy Społecznej w
Kadłubie*

*Koncert Charytatywny na rzecz Domowego Hospicjum w
Opolu zorganizowany przez SKC z Dębskiej Kuźni*

*Działania Szkolnego Koła Caritas w Publicznej Szkole Podstawowej
w Żyrowej*

Dzień Papieski w Publicznym Gimnazjum nr 5 w Kluczborku.

Z CYKLU KS. JAROSŁAW NAPISAŁ...

Latać z Janem Pawłem II

Aniołki Kochane☺ Błogosławiony papież Jan Paweł II uczył moje pokolenie latać. Słowo daję, nie bujam☺ Mówił, że wiara i miłość to dwa skrzydła, na których człowiek unosi się do Nieba. Wielu z nas pamięta jak swoim życiem wprost leciał do Pana Boga, gorąco wierząc w Jego miłość i miłosierdzie i bezgranicznie oddając się temu Bożemu Miłowaniu. A ile ludzi pociągnął za sobą wzwyż, do Nieba, do wiecznych i prawdziwych wartości. W ostatnich dniach baaaardzo dziękujemy Panu Bogu za piękne świadectwo życia Jana Pawła II. Chcemy pamiętać o tym, co nam ciągle przypominał - **każdemu człowiekowi potrzebna są dwa skrzydła: wiara i miłość, aby dolecieć do Nieba.** Jedno skrzydło to za mało, aby latać. Nie może być wiary bez miłości, a miłości bez wiary!

Anioły Kochane, proszę Was nie chowajcie Waszych skrzydeł pod komputerami i leniuchowaniem! Nie pozwólcie sobie odebrać prostej, gorliwej wiary w Kochanego Pana Boga. Pamiętajcie o modlitwie, o Mszy św., o pogłębianiu Waszej wiedzy religijnej. Nie lękajcie się miłości, która stawia wymagania. Nie dajcie sobie podcinać skrzydeł wiary i miłości! Bądźcie sobą, nie udawajcie kogoś, kim nie jesteście, nie bądźcie obojętni i samolubni. Zagładajcie w głąb Waszych serduszek. Tyle w nich dobrych pragnień i tęsknoty za prawdziwym miłowaniem. Tyle w nich gotowości do obdarowywania innych sobą. Tacy ukochani jesteście przez samego Boga!!! Tak jak nasz Jan Paweł II nie bójcie się latać na tych pięknych skrzydłach, które sam Bóg Wam dał. Takie to fascynujące, gdy się widzi dużego ptaka w locie. Takie to pociągające, gdy spotyka się człowieka gotowego dzielić się entuzjazmem wiary i miłości.

Błogosławiony Janie Pawle, Papieżu nasz kochany, pomódl się za nas, abyśmy tak jak Ty, na naszych skrzydłach wiary i miłości, dolecieli do Nieba - Amen.

Z życzeniami radosnych i „latających” wakacji
Wasz diecezjalny opiekun - ks. Jarek Staniszewski

Nasz felieton...

Św. Jadwiga Śląska

Witajcie serdecznie.

Czas szybko mija i mamy już czerwiec. A zatem: koniec roku szkolnego, słoneczna pogoda i wreszcie tak długo wyczekiwane przez nas uczniów wakacje. Pamiętajcie, że w tym szczególnym czasie, również nie można zapomnieć o Panu Jezusie. Tak więc zachęcam Was do uczestniczenia we Mszy Świętej niezależnie od tego, gdzie się właśnie znajdujecie. Warto przecież przyjąć Jezusa do naszego serca.

Tym razem postanowiłam przybliżyć Wam sylwetkę świętej Jadwigi Śląskiej – patronki i opiekunki Śląska.

Św. Jadwiga Śląska urodziła się między 1174 a 1178 rokiem jako córka Bertholda VI hrabiego w **Andechs** w **Bawarii** i tam też się wychowała. Miała czterech braci i trzy siostry, w tym Agnieszkę (żonę Filipa II Augusta) i Gertrudę (żonę króla węgierskiego Andrzeja II i matkę św. Elżbiety Węgierskiej). Trzecia z jej sióstr była przełożoną klasztoru benedyktynek w **Kitzingen** koło **Würzburga**. Otrzymała staranne wykształcenie w domu rodzinnym, a następnie w klasztorze sióstr benedyktynek w **Kitzingen** w Niemczech.

W wieku 12 lat Jadwiga poślubiła we Wrocławiu **Henryka I Brodatego**, syna Bolesława Wysokiego. Od 1202 r. była **księżną śląską**, gdyż po śmierci braci i ojca mąż jej został jedynym władcą w księstwie. Jadwiga urodziła sześcioro dzieci, jednak czworo zmarło już w bardzo młodym wieku. Poddanie się woli Bożej i jej żarliwa pobożność udzielały się najbliższemu otoczeniu i poddanym. Jadwiga była ascetka, a Henryk stał się pod jej wpływem wzorowym władcą katolickim. Na dworze królewskim powszechne były polskie zwyczaje i język polski, do których Jadwiga bez problemu umiała się dostosować. Jej dwór słynął z karności i dobrych obyczajów, gdyż księżna dbała o dobór osób. Wyposażyła wiele kościołów w szaty liturgiczne haftowane własnoręcznie. Do dworu księżnej należała też niewielka grupa mężczyzn duchownych i świeckich. Księżna bardzo troszczyła się o swoich poddanych. Obniżyła im czynsze, przewodniczyła sądom, darowała grzywny karne, a w razie klęsk nakazywała rozdawać ziarno, mięso lub sól. Jadwiga zorganizowała także szpital dworski, w

którym przebywały osoby chore i kalekie. W czasie objazdów księstwa osobiście odwiedzała chorych i wspierała ubogich. Największą jej fundacją był **klasztor cysterek w Trzebnicy**, którego przełożoną została jej córka Gertruda. W swoim życiu Jadwiga doświadczyła bardzo mocno **tajemnicy Krzyża**. Przeżyła śmierć męża i prawie wszystkich dzieci. Jej syn, Henryk Pobożny, zginął jako dowódca wojska chrześcijańskiego w walce z Mongołami pod Legnicą w 1241 r. Narzeczony jej córki Gertrudy, Otto von Wittelsbach, zamordował króla niemieckiego - Filipa, czego skutkiem było zniszczenie zamku rodzinnego Andechs i zamordowanie Ottona poprzez utopienie go w Dunaju. Siostra Jadwigi, Gertruda, królowa węgierska, została skrytobójczo zamordowana a druga siostra, królowa francuska, Agnieszka, ściągnęła na rodzinę okrutną hańbę, za co została ukarana przez samego papieża. Mąż Jadwigi, książę Henryk, dostał się do niewoli Konrada Mazowieckiego. Dopiero, gdy Jadwiga pieszo i boso poszła z Wrocławia do Czerska i rzuciła się do nóg Konradowi, wtedy wówczas uwolniono jej męża, pod warunkiem, że ten zrezygnuje z pretensji do Krakowa. Na Henryka spadł w dodatku grom klątwy za przywłaszczenie sobie dóbr kościelnych i umarł on obłożony klątwą. Jadwiga jednak zniosła wszystkie dopusty Boże.

Mimo iż była pokorną chrześcijanką, była bardzo uparta. Pokazała to w sprawie butów. Aby nie odróżniać się od reszty swego ludu oraz w imię pokory i skromności wobec Pana Boga, Jadwiga chodziła boso. Nie podobało się to bardzo jej mężowi. Wymógł więc na spowiedniku, by ten nakazał jej noszenie butów. Sprytny duchowny podarował więc Jadwidze parę butów i poprosił, aby zawsze je nosiła. Księżna będąc mu posłuszną, podarowane buty nosiła zawsze za sobą przywieszzone na sznurku. Po śmierci męża w 1238 r. Jadwiga przeniosła się do klasztoru w Trzebnicy, a rządy w Polsce objął jej syn - Henryk II Pobożny. Przez ostatnie lata księżna żyła w umartwieniu. Zmarła **15 października 1243 roku w Trzebnicy** i tam też została pochowana. W **1267 r.** papież Klemens IV kanonizował Jadwigę, a jej święto patronalne zostało ustanowione w **1680 r.** za pontyfikatu Innocentego XI i rozszerzone na cały Kościół Święty. Jadwiga uważana jest także za patronkę pojednania Niemców i Polaków. Jej święto patronalne obchodzone jest co roku w dniu **16 października**. Na obrazach jest przedstawiana w **habicie cysterskim, boso lub z obuwem w ręce**. W drugiej ręce trzyma **klasztor i kościół**.

Magdalena Zawadzka SKC K-Koźle

Chrześcijański kącik muzyczny - Evident

To warszawski skład wkomponowany w szeroko rozumianą polską scenę hip-hop. Na swoim koncie ma już sporo mniejszych i większych koncertów, nagrany maxisingiel i teledysk promowany przez telewizyjną stację VIVA i hip-hop.pl. Jak na debiutujący zespół aFgan, Zmoras, Vinetu i przyjaciele osiągnęli bardzo wiele. O warszawskim składzie EVIDENT głośno zrobiło się po ich występie na ubiegłorocznym festiwalu Song of Songs i to nie tylko z tego powodu, że w czasie ich występu ktoś próbował ustawić nagłośnienie pod inny zespół, ale dlatego, że zgromadzona na festiwalu publiczność zobaczyła zwiastuna nowej fali pozytywnego, chrześcijańskiego rapu. Póki co, można z radością obserwować wysiłki Vinetu, aFgana, Zmorasa i całej reszty wspierających ich osób, które z podziwu godną determinacją próbują zaistnieć na polskiej scenie hip-hopu. Panowie mają za sobą występy na kilku dużych scenach. Do najciekawszych należy Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy pod Pałacem Kultury w Warszawie, gdzie obok innych zespołów występowali dla 10 000 - cznej publiczności, a przy okazji załapali się do TVP 2, gdzie można było zobaczyć fragment ich koncertu. Inną okazją do znalezienia się przed kamerami było zaproszenie do programu VIVAMAT, na kanale VIVA, który wielokrotnie emitował teledysk zespołu. Oprócz tego telewizja PILOT przez miesiąc czasu pokazywała program o zespole i teledysk nagrany do piosenki "Czas". Kamieniem milowym w krótkiej historii tego składu jest jednak maxisingiel pt. "Ewidentni", który ukazał się nakładem DEO - Recordings. Płyta zawiera pierwszych pięć piosenek zespołu, teledysk i program nakręcony przez Adama Bajerskiego, zdobywcę złotej Żaby. W listopadzie 2005 ukazała się nowa płyta zespołu, na której gościnnie wystąpił DJ Romek (Stare Miasto, Vienio i Pele).

Nasze akcje:

Wizyta wolontariuszy SKC z Kędzierzyna-Koźła w Domu Pomocy Społecznej w Kadłubie

Dnia 23 maja 2011r. o godzinie 10:00 wyjechaliśmy spod szkoły do Domu Pomocy Społecznej w Kadłubie. Nasza wizyta była podsumowaniem projektu realizowanego na terenie szkoły. W czasie kilkumiesięcznej akcji „Tatusiowie sprzątają swoje szafy...” zbieraliśmy męską odzież dla podopiecznych ośrodka. Na miejsce dotarliśmy około godziny 11:00, czekała tam na nas siostra zakonna, która była naszym przewodnikiem i przedstawiła nam uczniów kilku klas. Na początek udaliśmy się do najmłodszej grupy pierwszaków, gdzie czekał na nas miły poczęstunek. Następnie odwiedziliśmy starsze grupy w których wychowawcy zaprezentowali nam zeszyty poszczególnych uczniów i opowiedzieli nam o nich. Kolejnym etapem naszej wizyty było podziwianie prac uczniów w sali zajęć techniczno-plastycznych. Około godziny 12:00 w pracowni multimedialnej obejrzelśmy występ taneczny młodzieży z Kadłuba. Na koniec w ogrodzie ośrodka mogliśmy zobaczyć wolierę z pięknymi pawiami i bażantami. Pożegnawszy się z naszą przewodniczką udaliśmy się w drogę powrotną.

Katarzyna Pietrzak i Martyna Grzegorzewska SKC K-Koźle

Zdjęcia wykonała Ewelina Janiszewska

Koncert zorganizowany przez SKC z Dębskiej Kuźni

Charytatywny na rzecz Domowego Hospicjum

Dnia 25 maja 2011 roku w Zespole Szkolno – Przedszkolnym Nr 3 w Dębskiej Kuźni odbył się **II Koncert Charytatywny na rzecz Domowego Hospicjum dla Dzieci w Opolu**. Koncert rozpoczął występ w wykonaniu zespołu tanecznego Flash i mini Flash prowadzonego przez panią Iwonę Hasterok.

Na początku konferansjerzy widowiska zapoznali gości z tematyką i hasłem tegorocznego koncertu (Podzielmy się miłością). Pokróćce przedstawili podstawowe wartości jakimi powinni kierować się wszyscy wobec skali zła i nienawiści, jakie widzimy na co dzień. Przypomnieli również o przykazaniu, które pozostawił nam Jezus : Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Całości przyświecały słowa brata Alberta, opiekuna najuboższych i odrzuconych : „ *Patrzę na Jezusa w Jego Eucharystii. Skoro jest Chlebem i my bądźmy chlebem. Skąpy jest ten, kto nie jest jak On. Powinno się być dobrym jak*”.

Prezentacja multimedialna , która została wyświetlona po przemówieniu, przedstawiała cel działalności Domowego Hospicjum dla Dzieci w Opolu.

W programie znalazło się również przedstawienie pt.: “Mały Książę”, przygotowane przez Panią Martę Mieszkowską – Fit. Główny bohater pozwolił nam przenieść się do świata dziecka, gdyż symbolizował nieskażoną wyobraźnię dziecka i świat podstawowych wartości.

Wsluchując się w słowa wiersza napisanego przez jednego z wolontariuszy Caritas ks. Piotra Brągiela, mogliśmy uzyskać odpowiedź na pytanie : Co mogę zrobić, gdy widzę cierpiącego człowieka?.

Zespół Decadance z Kątów Opolskich , który zakończył pierwszą połowę koncertu, pozwoli przenieść się w Krainę tańczących aniołów.

W trakcie przerwy odbyła się licytacja prac naszych byłych uczniów, Victorii Niedoby

i Fabiana Romana oraz złotej i srebrnej cegiełki. Można było także napić się gorącej kawy i posilić ciastem upieczonym przez rodziców naszych uczniów oraz pracowników szkoły – za co z góry dziękujemy.

Na koniec tak pięknej uroczystości odbył się koncert zespołu Forest, prowadzonego przez Panią Karolinę Dąbrowską- Lisiecką oraz gościnnie wystąpił zespół regionalny.

Zebrane pieniądze, tj. ok. 1.100 zł, przeznaczylimy dla Dzieci z Domowego Hospicjum w Opolu.

Gościom za przybycie i ofiarność serdecznie dziękujemy.

Agnieszka Rosół SKC Dębska Kuźnia

Działania Szkolnego Koła Caritas w Żyrowej

Poniżej przedstawiamy sprawozdanie z pracy SKC z Żyrowej. Wolontariusze dzielą się z nami swoimi pomysłami na akcje i owocami swojej pracy.

8 czerwca 2011 uczennice SKC : Jessica pomagali przy obsłudze w Dniu Chorego w naszej parafii.

Dnia 30 maja 2011 uczniowie SKC wraz z opiekunami : panią Helgą Skrzypek i panią Anną Knop odwiedzili dzieci w Domu Dziecka w Tarnowie .

Dnia 18 maja 2011 najmłodszy członkowie SKC (Florian i Paweł Stosiek, Aleksandra Lasoń) wraz z Panią Stosiek i Panią Katechetką odwiedzili Dom Dziecka w Tarnowie Opolskim. Dzieci chciały podzielić się słodyczami otrzymanymi z okazji I Komunii Św. oraz spędzić trochę czasu z podopiecznymi Domu Dziecka.

8 kwietnia 2011 w ramach zajęć SKC rozprawdzaliśmy świece wielkanocne. Wszystkim dziękujemy. Pieniążki, które zebraliśmy przeznaczone będą na zakup przyborów szkolnych i środków czystości- Ukraina 2011.

SKC 15 kwietnia 2011r. zorganizowało „Słodki dzień”. Sprzedawaliśmy baranki zajączki upieczone i przygotowane przez przewodniczącą PZKC i opiekunkę SKC. Dochód ze sprzedaży przeznaczymy na zakup artykułów dla dzieci z Domu Dziecka w Tarnowie Opolskim

W ramach koła zostały zorganizowane:

- wyjazd do Opola- Winowa,
- odwiedziny w Domu Dziecka w Tarnowie Opolskim oraz Domu Starców w Kamionku i Porębie,
- obchody ku czci św. Marcina,
- pielgrzymka na Górę św. Anny,

- spotkanie integracyjne w Długomiłowicach.

Wolontariusze naszego koła :

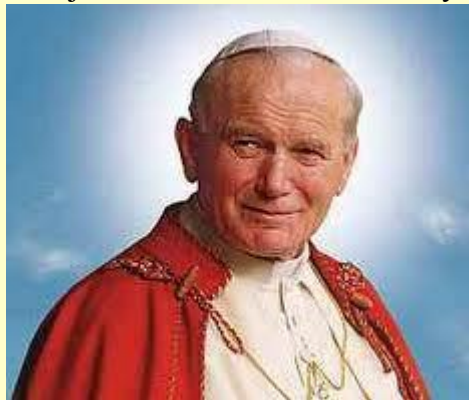
- pomagają przy organizacji obchodów Światowego Dnia Chorego (luty, czerwiec),
- biorą udział w sprzedaży stroików, świec, opłatków itd. (Boże Narodzenie, Wielkanoc),
- brali udział w przeglądzie jasełek- Herody 2011
- organizują „słodki dzień” tj. sprzedaż ciast (ofiarowane przez rodziców- którym składamy serdeczne PODZIĘKOWANIA!!!)
- zainicjowało zbiórkę makulatury i plastikowych nakrętek na pomoc dla chorego Tobiaszka.

Helga Skrzypek Opiekun SKC w Żyrowej

Beatyfikacja Największego z Rodu Słowian

1 maja 2011 roku nasz Rodak – Syn Narodu Polskiego Jan Paweł II zaliczony został do grona

Błogosławionych. Mamy więc nowego orędownika w Niebie. To dla nas wielka radość i zaszczyt, ale też i zadanie, aby sięgać do tego, czego nas nauczył i co nam przekazał nasz uмиłowany Ojciec Święty.

Beatyfikacja Jana Pawła II była przede wszystkim świętem i dziękczynieniem za Wielki Pontyfikat Świętego Człowieka, który odpowiedział na wezwanie Boże i zmienił życie milionów ludzi na całym świecie, a dla nas Polaków stał się kimś wyjątkowym – przewodnikiem duchowym na drodze do wolności. Choć Jego ziemskie pielgrzymowanie dobiegło końca,

a On przebywa już w Domu Ojca, przed obliczem Pana to nadal odczuwamy Jego obecność. Na tę beatyfikację czekali nie tylko rodacy Jana Pawła II, ale także cały Kościół Chrystusowy, który uмиłował Papieża z Polski. Sześć lat temu dane mi było być na Placu Świętego Piotra i uczestniczyć w pożegnaniu naszego rodaka, przewodnika i pasterza. Pamiętam rozbrzmiewające oklaski i widoczne na transparentach słowa: „Santo Subito”. Widziałam zapłakane, smutne oczy ludzi różnych narodowości, których serca nasz kochany Papież zdobył dla Boga swoją autentycznością, uмиłowaniem Chrystusa, wielką modlitwą, cierpieniem i ukośchaniem Krzyża. Widok Jana Pawła II przytulonego do Krzyża podczas ostatniej w Jego życiu Drogi Krzyżowej u wielu z nas na zawsze pozostanie w pamięci. Święty, rozmodlony człowiek, zauroczony Bogiem i Jego niezwykle życie. Już podczas mszy pogrzebowej czuło się coś niezwykłego. Sceny z pogrzebu, kiedy wiatr zamykał Ewangeliarz położony na trumnie Ojca Świętego, ostatnie pożegnanie, podniesiona trumna, brawa wypowiedane przez łzy w różnych językach słowa pożegnania, falujące na wietrze flagi i bicie dzwonów.

Od chwili śmierci i pogrzebu nasz Naród modlił się o beatyfikację Jana Pawła II – modliła się cała Polska i cały świat, który pielgrzymował do grobu Ojca Świętego,

prosząc o pomoc, potrzebne łaski i wstawiennictwo u Ojca Niebieskiego.

Nadszedł ten oczekiwany przez wszystkich dzień wyniesienia na ołtarze i to Niedzielę Bożego Miłosierdzia. Tłumy wiernych z całego świata przybyły do Rzymu przekonanych o świętości Jana Pawła II. Dziękuję Bogu za to, że dane mi było być wśród nich. Aby wejść na Plac Świętego Piotra trzeba było całą noc czekać przed via Conciliazione. Pielgrzymów przybywało z minuty na minutę, oczywiście naszych rodaków najwięcej. Była radość, śpiewy i modlitwy w różnych językach. Oglądając na

telebimach migawki z różnych papieskich pielgrzymek i spotkań z wiernymi miałam wrażenie, że Ojciec Święty wciąż jest z nami, patrzy z góry, uśmiecha się do nas i to Jego spojrzenie które tak uderzało i przyciągało uwagę – „Czekałem na Was – jesteście”.

Ta noc to też czas wspomnień o Nim – naszym Wielkim Polaku. Był zawsze tam gdzie Go potrzebowali, z wielką miłością pochylał się nad wszystkimi ludźmi, bez względu na wyznanie, narodowość czy kolor skóry. Stawał w obronie pokrzywdzonych, prześladowanych, uciśnionych, chorych, żyjących na marginesie, pozbawionych szans rozwoju. Bronił godności człowieka, był obrońcą życia na każdym etapie Jego rozwoju. Potrafił dotrzeć do serc młodego pokolenia, ukazywał im ideały oraz szanse na budowanie

lepszego świata, bardziej sprawiedliwego i solidarnego. Choć mówił o sprawach trudnych, o wymaganiach moralnych, to młodzież Go słuchała i Go pokochała. Przypominał o tym co czyni człowieka wolnym i szczęśliwym. Nasz Wielki Misjonarz głoszący Dobrą Nowinę, że Jezus nas kocha i czeka na to, abyśmy weszli z Chrystusem na szlak wspaniałej wędrówki ku Niebu. Uczył nas jak dochować wierności Bogu, Krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi. Mówił, że świętość to

wolność, prawda, miłość, czyli pełnia szczęścia, a pragnienie świętości jest pragnieniem pełni człowieczeństwa. Jan Paweł II emanował świętością czyli dobrocią, mądrością, pięknem i bogactwem osobowości.

Po długim oczekiwaniu, ogromnej determinacji, udało mi się dotrzeć na Plac Św. Piotra. Mszę beatyfikacyjną mogłam wysłuchać w ojczystym języku, przez radio, które mieli stojący obok chórzyci z Polski. Łzy wzruszenia i autentyczny entuzjizm ludzi towarzyszył słowom Papieża Benedykta XVI, oficjalnie ogłaszającego swojego poprzednika błogosławionym. „Naszą władzą apostolską zezwalany był czcigodny sługa Boży Jan Paweł II, Papież, od tej pory nazywany był błogosławionym. ” Burza oklasków i falujące biało-czerwone flagi oraz odsłaniany obraz beatyfikacyjny, który nam ukazał Jana Pawła II uśmiechającego się tak, jakby nadal był wśród nas. Chór śpiewający hymn na beatyfikację ze słowami „nie lękajcie się, ...” Tymi słowami które Ojciec Święty skierował do ludzi na początku swojego pontyfikatu. Te słowa były również widoczne na transparentach oraz na koszulkach wielu pielgrzymów. Wielkie dziękczynienie ludzi z całego świata wyrażone zostało brawami, śpiewem a nawet tańcem. Przepiękna homilia Papieża Benedykta XVI i jego osobiste świadectwo o naszym kochanym błogosławionym. Wielkie wzruszenie, kiedy uzdrowiona siostra Marie Simon Pierre i siostra Tobiana, która do końca opiekowała się Janem Pawłem II niosły do ołtarza relikwiarz z krwią Ojca Świętego i chór śpiewający „otwórzcie drzwi Chrystusowi, nie lękajcie się, wasze serca otwierajcie Panu, miłości Chrystusa”

Wielkie szczęście, radość, łzy wzruszenia i duma z naszego Wielkiego Polaka. Duma z tego, że tak ukochana przez niego ojczyzna dała światu takiego syna. Bogu niech będą dzięki. 2 maja to kolejny dzień wielkiego dziękczynienia za beatyfikację. Wraz z tysiącami pielgrzymów mogłam uczestniczyć we Mszy świętej na Placu Świętego Piotra. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił sekretarz stanu kard. Tarcisio Bertone, który w pięknych słowach dziękował Panu za „pasterza, takiego jak Jan Paweł II, za świadka, który uczył nas jak należy przeżywać wiarę i bronić chrześcijańskich wartości, jak dawać świadectwo wiary z odwagą i konsekwencją”. Wśród wielu kardynałów i biskupów był najbliższy współpracownik Błogosławionego Jana Pawła II kardynał Stanisław Dziwisz, który przywitał pielgrzymów i dziękował, wyrażając wdzięczność Papieżowi Benedyktowi XVI, za beatyfikację oraz podtrzymywanie pamięci o Jego wielkim poprzedniku oraz władzom, za serdeczne przyjęcie Papieża z dalekiego kraju i miłości do Niego podczas całego pontyfikatu. Z wiszącego od wczoraj na froncie bazyliki św. Piotra portretu beatyfikacyjnego uśmiechał się do wszystkich Jan Paweł II. Nasz Błogosławiony Papież pozostawił nam ogromne duchowe dziedzictwo: przykład świętego życia, cierpienie, śmierci oraz skarb swojego nauczania i całkowitą przynależność do Chrystusa za pośrednictwem Maryi – Totus Tuus. Pozostał nam testament – testament wielkiej modlitwy i nauki którą wygłaszał do nas – Rodaków przy różnych okazjach. Niech w naszych sercach pozostanie nie tylko wspomnienie, miłość i szacunek do Ojca świętego, ale także wielka potrzeba słuchania i wypełnienia słów, które nam pozostawił ukochany Papież. Warto też, abyś dumni z polskości tak jak z bycia Polakiem dumny był zawsze Karol Wojtyła – Błogosławiony Papież Jan Paweł II i Jego słowa wypowiedziane do nas w Krakowie: „Zanim stąd odejdę, proszę Was, abyście to duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością”. „Błogosławiony Janie Pawle II módl się za nami”.

Barbara Rycharska
nauczyciel ZSM nr 1 w Kędzierzynie-Koźlu

Dzień Papieski w Publicznym Gimnazjum nr 5 w Kluczborku

26 maja b.r. Szkolne Koło Caritas przy Publicznym Gimnazjum nr 5 w Kluczborku zorganizowało przedstawienie multimedialne „Ślady świętości” poświęcone osobie

błogosławionego Jana Pawła II. Inicjatorem widowiska była katechетка i opiekunka SKC pani Joanna Kozioł, a stronę muzyczną zabezpieczył zespół, w którym pod kierunkiem ks. Piotra Jędrasa, wikarego parafii NSPJ, śpiewają uczniowie i absolwenci szkoły. Młodzież, czerpiąc z różnych wypowiedzi i tekstów błogosławionego, pokazała Jana Pawła II jako oddanego Bogu kapłana, zatroskanego o młodzież wychowawcę, pochylającego się nad każdym człowiekiem

obrońcę życia, mężnie i wytrwale głoszącego światu ewangelię pielgrzyma i jednoczącego się z chorymi i cierpiącymi pasterza. Pięknym potwierdzeniem recytowanych tekstów był radosny pochód ulicami miasta z wizerunkiem Ojca Świętego, papieskimi flagami i śpiewem na ustach. Młodzi razem ze swoimi opiekunami złożyli kwiaty pod pomnikiem Jana Pawła II przy kluczborskiej świątyni Najświętszego Serca Pana Jezusa. Uroczystość zakończyła wspólnie odmówiona w świątyni w intencji młodzieży litania do błogosławionego Jana Pawła II i udzielone przez obecnych kapłanów błogosławieństwo. Szkolne Koło Caritas przy Publicznym Gimnazjum nr 5 im. Mikołaja Reja w Kluczborku jest pierwszym SKC, które powstało w diecezji opolskiej - 16 października 2011 będzie obchodziło 10-lecie swojego istnienia. Koło SKC udziela się bardzo aktywnie w różnych wydarzeniach z życia szkoły i ściśle współpracuje z Parafialnym Zespołem Caritas. Opiekunkę koła, panią Joannę Kozioł można spokojnie nazwać prekursorką idei SKC na terenie naszej diecezji. Do SKC należy prawie połowa liczącego 500 uczniów gimnazjum. Asystentem kościelnym jest ks. Adam Jankowski, wikary kluczborskiej parafii NSPJ.

Redakcja: wolontariusze Szkolnego Koła Caritas przy ZSM nr 1 w Kędzierzynie- Koźlu pod opieką Anety Knapik-Król
Kontakt: e-mail: pomocnypatrol@gmail.com